

Sortilegium et diuinatio a cum fontibus proximo et primo

*A quibus autem genus diuinationis exordium sumpserit, uel
quot sint genera eius,*

*Augustinus exponit in libro de natura demonum
ita dicens: C. I. De multiplice genere diuinationis.*

Igitur genus diuinationis a Persis fertur allatum.

Varro autem dixit quatuor esse genera diuinationum,
terram, aquam, aerem, et ignem;
hinc geomanticam, ydromanticam, aeromanticam,
piromanticam dictam autemant.

Diuini dicti sunt, quasi deo pleni.

Diuinitate enim se esse plenos simulant,
et astutia quadam fraudulenta hominibus futura coniectant.

Gratianus, *Decretum*, 2.26.3/4.1 (*Corpus iuris canonici* 1,
A. Friedberg ed., col.1024).

Varro dixit diuinationis quattuor esse genera:
terram, aquam, aerem et ignem.

Id est geomanciam, ydromanciam, aeromanciam,
pirromanciam dictam augmant.

Diuini dicti sunt quasi Deo pleni.

Diuinitate enim se esse plenos simulant,
et astutia quadam fraudulenta hominibus futura coniectant.

Augustinus in libro de natura demonum.

Varro dicit diuinationis quattuor esse genera,
terram, aquam, aerem et ignem.

Hinc geomantiam, hydromantiam, aeromantiam,
pyromantiam dictam.

Divini dicti, quasi deo pleni:
divinitate enim se plenos adsimulant
et astutia quadam fraudulenta hominibus futura coniectant.

Isidorus Hispalensis, *Etymologiarum libri* XX., 8.9.13-14
(W.M. Lindsay ed., vol.1, n.p., ll.6-11).